No. 863 Zaterdag 14 Juli 1900. 17de Jaargang.

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 13 Juli.

De evenredige vertegenwoordiging IN BELGIE.

België is het eerste land, dat voor de volksvertegenwoordiging het stelsel van de evenredige vertegenwoordiging heeft toegepast. Overal elders heerscht nog bijna oppermachtig het meerderheidsstelsel, de dwingelandij van de helft plus één, van welker buitensporigheden men in Holland vooral kan meepraten.

In België het eerst is beproefd, door een redelijker stelsel te komen tot een werkelijke volksvertegenwoordiging, waarbij de verschillende partijen, richtingen en stroomingen, die zich in het volk openbaren, behoorlijk tot hun recht kunnen komen.

Het beginsel had reeds vroeger toepassing gevonden bij de gemeentelijke verkiezingen; maar ditmaal is het ook toegepast op de verkiezingen voor de Kamer.

En deze echt vrijzinnige maatregel is niet ingevoerd door een ministerie, dat met den naam van vrijzinnig prolkt, maar door een katholiek kabinet, dat hierbij waarlijk niet door ikzuchtige overwegingen van zelfbehoud is geleid.

Want met het meerderheidstelsel was nu sinds zeventien jaren een katholieke regeering aan het bewind; en de hooge vlucht, die de welvaart des lands onder haar beleidvol, degelijk en waarlijk vrijzinnig bestuur heeft genomen, geeft haar gegronde hoop, dat het volk in zijn groote meerderheid zich ook ditmaal voor een katholieke regeering zou verklaren.

Redenen van eigenbelang kunnen alzoo het katholieke ministerie niet tot dien stap hebben gebracht. Naar alle waarschijnlijkheid kon de katholieke partij door de evenredige vertegenwoordiging in getalsterkte niet anders dan verliezen. Alleen het gevoel voor recht en billijkheid dus, en het vaste vertrouwen in de rechtschapenheid en het gezond verstand van het Belgische volk kan het kabinet bewogen hebben, deze groote proefneming te wagen.

Den 28sten Mei had die proefneming plaats; toen werden voor het eerst de wetgevende verkiezingen gehouden, volgens het stelsel van de evenredige vertegenwoordiging.

Natuurlijk is toen ook gebleken of het daarbij gevolgde procédé inderdaad aan de verwachting beantwoordt en werkelijk aan de onderscheiden partijen een vertegenwoordiging in 's lands raadzaal bezorgt, die overeenkomt met haar getalsterkte in het land.

Natuurlijk zijn daarbij allicht fouten en misrekeningen aan het licht gekomen, die aanleiding kunnen geven tot latere volmaking en vereenvoudiging van het stelsel. Dat zal een voorwerp zijn van latere zorg. In elk geval is thans met het meerderheidsstelsel afgerekend en doet een nieuw beginsel zijn intrede in het parlementaire leven.

Wij laten hier in korte trekken de uiteenzetting volgen van de grondslagen, waarop de evenredige vertegenwoordiging zal gevestigd zijn in België.

1. Aanspraak op vertegenwoordiging bezit iedere partij, die een bepaald aantal stemmen uitbrengt, dat in ieder kiesdistrict afwisselt. Dit cijfer wordt vastgesteld, door het totaal van alle geldig uitgebrachte stemmen te deelen door het aantal te kiezen afgevaardigden. Wanneer b. v. in het kiesdistrict Brussel, dat 18 afgevaardigden naar de Kamer zendt, 180,000 stemmen worden uitgebracht, dan heeft iedere partij, die 10,000 stemmen uitbrengt, aanspraak op een vertegenwoordiger.

2. Daar het zeker is, dat geen partij in eenig kiesdistrict alle mandaten zal verkrijgen, wordt haar ook niet meer het recht toegekend een volledige candidatenlijst samen te stellen. Zij mag slechts zóóveel candidaten stellen als zij "vermoedelijk" zal kunnen doen kiezen. Als maatstaf voor deze waarschijnlijkheidsrekening dient de statistiek van de laatste algemeene parlementsverkiezingen. Intusschen bezit iedere partij het recht naast de hoofdlijst een aanvullingslijst in te dienen, waaruit nog afgevaardigden gekozen worden, wanneer de partij meer stemmen uitbrengt dan de verwachting was. Om bij het voorbeeld van Brussel te blijven, daar werden in 1896 uitgebracht: 90.000 katholieke, 40.000 liberale, 40,000 socialistische en 35,000 radicale stemmen. De katholieken werden onder de werking van het toen geldende meerderheidsstelsel gekozen, ofschoon zij bij al de andere partijen te zamen met 25,000 stemmen in de minderheid waren gebleven. Volgens de nieuwe wet hebben zij met hun 90,000 stemmen hoogstens op 8 afgevaardigden aanspraak; de tien overigen vallen ten deel aan de oppositiepartijen naar verhouding van de door hen uitgebrachte stemmen. Bijgevolg mag de katholieke partij te Brussel slechts een hoofdlijst van 8 candidaten indienen en daarbij een aanvullingslijst met hoogstens vijf namen. Wanneer zij bij verkiezing minstens 101,400 stemmen uitbrengt, dan zijn haar acht hoofdcandidaten en één van de aanvullingslijst gekozen; zij krijgt dan dus negen mandaten in plaats van acht.

3. In den loop van den tijd, waarvoor de Kamer gekozen is, hebben geen aanvullings-verkiezingen plaats. De plaats van afgevaardigden, die overleden zijn of bedankt hebben, wordt ingenomen door geestverwanten, die op de aanvullingslijst voorkomen.

In dezen vorm werd de nieuwe kieswet aangenomen door de Kamer met 70 tegen 63 stemmen en 19 onthoudingen. De Senaat nam ze den 24 December aan en nog vóór het einde van het jaar, den 29 December, werd zij afgekondigd.

DE BOXERS.

Een inzender in de *Times* deelt een aantal belangwekkende bijzonderheden mee over het Genootschap van de Boxers dat zulk een groote rol speelt in de beweging, die op het oogenblik in China gaande is tegen de vreemdelingen en de westersche beschaving.

Naam. De eigenlijke naam van het genootschap is I-ho-tsj'oean, wat vertaald kan worden met „Bond van vereenigde Patriotten." Waar de naam „Boxers" vandaan komt is onzeker. Het is mogelijk dat die naam hun door het volk is gegeven wegens het gewicht, dat de leden aan lichaamsoefeningen hechten, of omdat tsj' oean, het laatste gedeelte van hun naam, ook vuisten beteekent.

Oorsprong. Het inpalmen van Chineesch grondgebied door Duitschland, Rusland, Engeland en Frankrijk vestigde onder de Chineezen de overtuiging, dat de voornaamste bron van de internationale verwikkelingen in de propaganda van de zendelingen was gelegen, en dat hun moeilijkheden ten einde zouden zijn als men de zendelingen en hun bekeerlingen uit den weg had geruimd. Zoowel bij de woelingen in Szoe-tsjoean die door Ju-Man-tsi waren aangestookt, als in den opstand van de leden van het „Genootschap van het groote Mes" aan de grenzen van Sjan-toeng, Anhwei en Kiang-soe werd propaganda gemaakt voor deze nieuwe leer. Dezelde denkbeelden hebben geleid tot de tegenwoordige woelingen van de I-ho-tsj'oean in Sjantoeng, de provincie waarin Kiaotsjou en Wei-hai-wei zijn gelegen en waar de uitbreiding van het spoorwegnet op zooveel verzet is gestuit.

Doel. In het vaandel van het genootschap is het devies geschreven: „Handhaaf de dynastie, jaag de vreemdelingen weg." Ju-hsien, de vroegere gouverneur van Sjantoeng, deed niet alleen niets om het genoot-

Feuilleton.

EEN ONTSNAPTE TRANSVALER.

Frits Karel Kannemeyer, de ontsnapte gevangene uit het kamp bij Simonstown, is een bruingebaarde jonkman met een blond snorretje; hij werd geboren in de Kaapkolonie, verhuisde later naar Transvaal en werd in den slag bij Elandslaagte door de Engelschen gevangen genomen. In den avond van den 6en April wist hij met 29 krijgsgevangenen te ontsnappen; velen zijner krijgsmakkers werden doodgeschoten of weer gevat, maar Kannemeyer wist veilig Port-Elisabeth te bereiken, waar hij op een Fransche boot naar Havre scheep ging.

Te Parijs legde hij voor den consul-generaal der Zuid-Afrikaansche Republiek onder eede de volgende verklaring af, die nog eens te meer de schanddaden der Engelschen in dezen oorlog doet uitkomen:

„Toen ik in het gevecht te Elandslaagte mijn patronen verschoten had, waren de Engelsche lansiers op 25 meter afstand van mij; ik legde, aangezien ik geen patronen meer had, mijn geweer op den grond en stak mijn beide armen in de hoogte, evenals mijn buurman Smit.

„Een onderofficier der lansiers met drie strepen op zijn mouw, schoot toen nog met zijn revolver driemaal op mij, welke schoten mij, doordien ik telkens bukte niet raakten; mijn buurman Smit werd echter in deze omstandigheid door een der beenen getroffen, nadat genoemde onderofficier tweemaal op hem geschoten had.

„Op ongeveer honderd treden rechts van mij bevonden zich Blignaut en Van Aswegen, die beiden ook de wapens hadden neergelegd en de armen hadden opgestoken. Blignaut, die vlak bij v. Aswegen was, verklaarde aan mij, dat een officier, met een kroontje op zijn schouder, in deze omstandigheden met zijn sabel v. Aswegen den schedel kloofde. Robertson, die eveneens te Elandslaagte krijgsgevangen werd gemaakt, verklaarde aan mij, dat hij gezien heeft, dat Engelsche infanteristen tegen een ouden gewonden man schreeuwden om op te staan; hij kon zich nog op zijne knieën oprichten en viel toen weer neder, waarop een der infanteristen hem recht door zijn hoofd schoot.

„Een gedeelte der krijgsgevangenen waaronder ook ik, werden naar het station te Elandslaagte gebracht, waar wij den geheelen nacht zonder eenige dekking in den regen bleven staan. In de richting van het slagveld werd gedurende den geheelen nacht voortdurend schieten gehoord.

„Ik verklaar voorts nog, dat de gepubliceerde verhalen omtrent de behandeling der Boerenkrijgsgevangenen te Ladysmith, Pietermaritzburg en aan boord van het onschoongemaakte paardentransportschip dat hen naar Simonstown bracht, in hoofdzaak juist zijn, zoo ook wat betreft de behandeling der gevangenen aan boord van het schip *Penelope*.

„Later werden de gevangenen overgebracht naar de *Manilla*, en kwamen daar aan boord de herstelde gewonden, in dezelfde bloedkleeren, waarin zij gewond waren geworden, en die zij aan boord voor het eerst konden uitwasschen.

„Van de *Manilla* werden wij overgebracht op de *Catalonia*, waar wij slechts eens in de drie dagen water kregen om het gezicht te wasschen. Aan boord van de *Catalonia* was voor de 450 krijgsgevangenen op het voor hen bestemde stuk dek, geen ruimte tot loopen, zoodat meestal de tijd in staande houding werd doorgebracht; bijna dagelijks had een soort oproer plaats, terwijl de bejaarde menschen dikke beenen kregen van het staan, zoo dik, dat zij met beide handen aan de enkels niet te omspannen waren. Daaronder kan ik u noemen Penn en Tompson. Gedurende een week was er geen dokter aan boord, waarna aan boord kwam dokter Fischer, die gedurende drie weken elken dag dronken was.

„Eerst in het kamp te Simonstown was behoorlijke geneeskundige hulp.

„Na het ontzet van Kimberley kwam als krijgsgevangene in het kamp te Simonstown veldkornet Van Vuren, die door de lanciers van French gevangen genomen werd. Van Vuren verklaarde aan mij, dat hij krijgsgevangen gemaakt werd met twee van zijn neven, broeders. Nadat zij de wapens neergelegd hadden en krijgsgevangen waren ge-

schap te onderdrukken, maar steunde het zelfs heimelijk, en de nieuwbenoemde gouverneur, Juan Sjih-kai schijnt met zijn op Europeesche wijze geoefende troepen ook maar weinig gedaan te hebben om de beweging tegen te gaan. Dezer dagen is gemeld, dat de Boxers op Peking aanrukten en overal het land verwoestten. In de kampen van Tsji-li zijn genoeg troepen om de beweging te onderdrukken, maar het is zeer de vraag of de Chineesche soldaten de bevelen van hun officieren zouden gehoorzamen. In de laatste twee jaren hebben dan ook generaal T'oeng Foe-hsiang, die te Peking zeer in de gunst staat, en zijn woeste Kansoeh troepen, dezelfden die schuldig waren aan den aanval op de ingenieurs van den spoorweg naar Peking, ongeveer 2 jaar geleden, openlijk erkend dat de leus, die het genootschap in zijn vaandel droeg, hun volle instemming had. Hierin ligt het gevaar. Ongetwijfeld zal de opmarsch tegen Peking gestuit worden. Maar tenzij de beweging en haar aanhangers worden uitgeroeid, zullen deze gevaarlijke elementen over het land verspreid blijven, en worden de kwade dagen slechts uitgesteld.

Het is een oogenblik waarop, niet alleen in het belang van de westersche volken, maar van China zelf, een doortastende politiek en een eensgezind optreden noodig zijn.

Tegenover deze lezing van Europeesche zijde staat de volgende van Chineeschen kant, die ons met het oog op de bedrijven van Europeanen in andere deelen der wereld, nogal geloofwaardig toeschijnt. Zij is afkomstig van een mandarijn, die te Parijs vertoeft en daar aan een journalist verklaarde, dat de oorzaak van alles zijn de Európeanen, En wel voornamelijk de Franschen en de Belgen. De spoorlijn Peking—Lou—Hin die gebouwd wordt door een Fransch-Belgische maatschappij, doorsnijdt nl. dwars de landstreek waar de boeren wonen, die, wijl zij bij voorkeur met hun vuisten vechten, „Boxers" genoemd worden.

Evenals alle Chineezen, aldus de mandarijn, hebben deze menschen de gewoonte om hun kerkhoven aan te leggen op de bergen, wier hoogste top dan bekroond wordt door een tempel, die alle graven beheerscht. De berg is heilig, de tempel onschendbaar. Maar zie, nu moeten de "westersche duivels" de kerkhoven verstoord, de pagoden omvergehaald en aan de bevolking dier streek den toegang tot deze heillige plaatsen bemoeilijkt hebben ter wille van den aanleg der spoorlijn. En vandaar nu de woede der Boxers, die zonder eigenlijken aanvoerder of besturend lichaam een ontzaglijke, zeer mobiele massa vormen. Een aanval op Peking heeft men van deze ongedisciplineerde horden niet te wachten en, verzekert de mandarijn, indien de chineesche Regeering wilde en tegen de Boxers geregelde troepen uitzond in voldoend aantal, zouden geen verdere gewelddadigheden te wachten en de opstand onmiddellijk beteugeld zijn.

De regeering heult echter met de opstandelingen. Zoo vertelt de correspondent van de *Times* uit Peking, dat de regeering een geheim besluit heeft uitgevaardigd, waarbij aan de keizerlijke troepen gelast wordt niet te vuren op de opstandelingen, die beschermd worden door den vader en den voogd van den Keizer én door den aanvoerder van de Kansoe-soldaten. Een ander bewijs is de schuldigverklaring aan hoogverraad van drie voorname staatsambtenaren, Lioe, Rioe en Sing geheeten, die voor Europeesche maatschappijen van de regeering concessies of andere privilegiën wisten te verwerven.

Enfin, onmogelijk is het niet, dat deze Chineezen werkelijk hoogverraad hebben gepleegd en zich voor de concessies hebben laten betalen. Dat het Europa der Pamama's en Panamino's dit beproefd heeft, daarvan kan men zeker zijn.

Nieuwsberichten.

CURACAO.

Officieele berichten.

Bij Koninklijk besluit is aan den heer I. van Lier Ez., 2e luit. bij de stedelijke schutterij op Curaçao, vergunning verleend tot het aannemen van het ordeteeken 3e kl. van het borstbeeld van den Bevrijder van Venezuela.

Havennieuws.

Het stoomschip *Maracaibo* van de *Red D Line*, dat den 18den dezer van Maracaibo hier verwacht wordt, zal dienzelfden dag naar New-York vertrekken.

* * *

Woensdagavond 11 uur kwamen met de *Gouverneur Van Heerdt* hier elf schipbreukelingen [illegible] geredde bagage. Zondagmorgen was hun schoener, de *Aguila* van Santo Domingo, op reis naar deze haven met een lading pokhout, koffie en was, ten noordoosten van Aruba gezonken. Geluk aan de reizigers, dat zij zich nog in tijds in een boot konden redden!

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Gregorio Abella (2), Luis Azereto, Calos Alberto F., Frans Albertz, Arrebela Dawes, James Brown, Margarita Boom, Janhendrik Coffer, Cordilia de Went, A. de Jongh, Maria M. de Gabillo, Isabel Dortolina, Hernaiz & Co., Nicolás Henriquez, Arthur D. Jacques, Wilhelmina Jacobus, Eliza Laguna, Jorge Mac Lane, Geo W. Milane, J. H. Meijer, To The German Club, Pebro B. Walter, C. Wellmoe, Mari Zimmerman.

Aangeteekende stukken: A. de Jongg R. J. van Rein (2)

Leger en Marine.

— Hr. Ms. *Sommelsdijk* vertrok Maandag in den voormiddag uit de haven met bestemming naar zee en keerde Dinsdag wederom terug.

— De kapitein ter zee Kouwenberg, commandant van Hr. Ms. *Zeeland* zal worden afgelost en vermoedelijk worden vervangen door den kapitein ter zee Jeekel.

— Met 16 Juni werden de luit. t. z. 2e kl. G. L. d'Albo en de benoemde luit. t. z. 2e kl. D. R. Schuitemaker, dienende aan boord van Hr. Ms. pantserdekschip *Zeeland* op non-activiteit gesteld en de adelborst 1e kl. A. H. v. d. Mersch, mede dienende aan boord van gemeld pantserdekschip, overgeplaatst aan boord van Hr. Ms. pantserschip *Kortenaer*.

— De italiaansche admiraal Candiani, die verleden jaar met een italiaansch eskader onze haven bezocht, is met de *Tieramosca* naar China vertrokken.

— De bij de landmacht in West-Indië gedetacheerde 2e luit. der inf. J. L. Schoonhoven, die zooals wij reeds mededeelden voor Curaçao bestemd is, zal den 15 Juli uit Nederland vertrekken.

Een jubilee.

Den 11den Juli ll. was het vijf en twintig jaar geleden, dat de Zeer Eerw. Pater Lud. Jansen hier op Curaçao voor het eerst aankwam. Wij wenschen den tegenwoordigen Pastoor van de Playa van Aruba geluk met zijn 25jarigen arbeid in de missie. Ook brengen wij een zegenwensch aan de Curaçaosche eilanden, waar gedurende een kwart eeuw de populariteit en hartelijkheid van den vurigen missionnaris zooveel harten onge-[illegible] bekeerd, zooveel hulpbehoevenden gesteund heeft.

De lezing tegen drankmisbruik.

Heden avond te 8 uur, zal de Weleerwaarde heer H. van den Brink, predikant bij de Vereenigde Protestantsche gemeente alhier, in het gymnastiek-lokaal op Pietermaai eene lezing houden over het misbruik van alcoholische dranken.

De lezing zal worden afgewisseld door muziek, uitgevoerd door het orkest *Los Dispuestos*.

Venezuela.

In de laatste dagen zendt het venezolaansche Gouvernement voortdurend troepen naar Táchira, dat op de grens ligt van Colombia, alsmede veel oorlogsmateriaal.

Colombia.

De aanvoerder der opstandelingen Uribe Uribe, die zich te Ocaña bevond, verliet die stad in overhaaste vlucht bij het naderen van de generaals Tovar en Hoyos. Hij werd echter achtervolgd.

Het bombardement en de belegering van Cúcuta duurt nog steeds voort en richt groote verwoesting aan; verscheidene aanzienlijke gebouwen zijn ingestort.

De oproerlingen hebben aan de monding van de Sinu in het departement Bolivar zich meester gemaakt van het stoombootje *Maria Hanaberg* dat met levensmiddelen op weg was naar Cartagena.

Elken dag worden in een der havens van den Atlantischen Oceaan verwacht een fransche kruiser derde klasse en een kanonneerboot, die door het Bestuur van Colombia zijn aangekocht, de eerste voor 350,000 en de tweede voor 90.000 pesos.

Het is moeilijk te ontkennen — wij hebben daarop vroeger reeds gewezen — dat Venezuela en Ecuador de revolutie in Colombia begunstigen. De verhouding van Venezuela en Ecuador met Colombia is dan ook zeer gespannen. Venezuela tracht voortdurend verbinding met Cúcuta te krijgen langs Táchira en Zulia, doch wordt daarin belet door de gouvernementstroepen van Colombia. Van den anderen kant zoeken ook de oproerlingen van Colombia voortdurend zich in verbinding te stellen met het Bestuur van Venezuela. Zoo vertrok dezer dagen een zaakgelastigde van de opstandelingen te Rio-Hacha naar den President van Venezuela met een geheime zending. Sommigen zeggen, dat de oproerlingen van Colombia zich in moeilijkheden bevinden, wat de financiën aangaat, en de zaakgelastigde daarom van Castro geldelijke hulp ging verzoeken; anderen daarentegen beweren, dat de zaakgelastigde is gezonden om van Castro ve-[illegible]gen tot ontzet van Cúcuta.

Dit laatste plan kan men weerspreken door erop te wijzen, dat bedoelde troepen hun bestemming niet kunnen bereiken wegens de algeheele insluiting van Cúcuta door generaal Gonzalez Valencia, en dat er van Maracaibo manschappen werden gezonden naar Táchira om de neutraliteit van Venezuela te beschermen. Echter eenmaal aangenomen, dat Venezuela den opstand in Colombia begunstigt, komt het zenden van een zaakgelastigde en de mobilisatie van troepen juist daar waar de bevriende revolu-

---

maakt, werden zij met hun drieën op een rij gezet, en werden zijn beide neven door de lansiers doodgeschoten. Veldkornet Van Vuren kreeg gelukkig een kogelwond langs zijn rechterzijde, en had zijn leven te danken aan het feit, dat een officier aankwam, die een einde maakte aan deze moordpartij. Veldkornet Van Vuren, hoewel gewond, moest voor de paarden uitloopen en werd door de paarden herhaaldelijk op zijn hielen getrapt gedurende een tocht van negen kilometer, en kon dientengevolge in geen drie weken op zijn beenen staan.

„Baumann, die bij Kimberley brandwacht had, en niet wist van het binnenkomen van French te Kimberley, verklaarde mij, dat hij bestormd werd door lansiers, zoodat hij zich met nog een man moest gevangen geven; toen zij krijgsgevangen waren, begonnen de lansiers hun gevangenen te gebruiken, om zich te oefenen in het „Pigsticking." Zijn medegevange werd neergezet, de lansiers reden vijftig treden terug en begonnen toen op hem in te rennen. Hij kreeg onmiddellijk een steek door zijn billen en viel neer, waarna hij nog vier lanssteken ontving. Een der lansiers steeg toen af en, zeggende: „Ik zal hem uit zijn lijden helpen," schoot hij hem met zijn revolver dood.

„Baumann was toen aan de beurt, doch kreeg verlof met zijn zadelzak de lanssteken te mogen afweren, en onder kreten: „Laffe Boeren, we zullen je allemaal doodmaken." renden zij op hen in. Hij had het geluk, tot verveling der lansiers, bijna alle steken met zijn zadelzak af te weren en ontving slechts schampsteken langs zijn beide beenen, en een steek van vier duim in zijn bil. Toen „pigsticking" geen succes had, werd overgegaan tot „lemoncutting." De lansiers trokken hun sabels, en een der lansiers sloeg met zijn sabel zijn geheele schedelhuid, met haar, ter grootte van een hand af.

„Vreeselijk bloedende uit beide wonden moest hij toen voor de paarden uitloopen, met de bedreiging, dat hij zou worden doodgeschoten. De lanssteek veroorzaakte hevige pijnen onder het loopen, en door het bloedverlies uitgeput, viel hij neder, uitroepende: „Je kunt me doodmaken als je wilt." Hij bleef liggen tot hij door een ambulance werd opgenomen. Te Kimberley in het hospitaal liggende, werd hij door een der officieren bezocht; hij vertelde de toedracht der zaak en de officier, zijn schouders optrekkende, zeide: „Ik kan er niets aan doen," en ging verder.

„Met de overige krijgsgevangenen van Cronjé werd hij in het kamp te Simonstown gebracht, waar ik deze verklaring van hem ontving. De heer Baumann heeft zorgvuldig bewaard den zadelzak, vertoonende de sporen der lanssteken.

„Toen de ziekten op de schepen met de krijgsgevangenen van Cronjé uitbraken, werden uit het kamp te Simonstown gekozen de Scandinavische, Duitsche, Hollandsche, Iersche en Amerikaansche krijgsgevangenen, te zamen 150 man; deze werden naar de besmette schepen gebracht, terwijl van de schepen een gelijk aantal zieke Boeren naar het kamp te Simonstown werden gebracht.

„De namen der Amerikaansche krijgsgevangenen, die aldus werden overgebracht op het transportschip zijn: Backendale, Harris, benevens Jack en Tommy Kwirk, zijnde de juiste spelling van hun naam mij niet bekend, aangezien ik dien slechts heb hooren uitspreken, doch nooit geschreven heb gezien.

„Ten einde de zieke Boeren beter te verplegen, werd een aanbod gedaan door Afrikaansche families, tot beschikbaarstelling van twee dokters met tien pleegzusters, welk aanbod door de Engelsche autoriteiten werd geweigerd. Het voedsel voor de zieken en gewonden, op de schepen en in het kamp, was hetzelfde, en gevoegd bij de slechte geneeskundige hulp oorzaak van vele sterfgevallen.

„Van 21 October tot 6 April kr[illegible] wij van de Engelsche au[illegible]en geen kleederen, de rantsoenen in het kamp te Simonstown waren nauwelijks voldoende om iemand in het leven te houden en op drie dagen werd in het geheel geen eten gegeven. Toevalligerwijze waren het juist de volgende dagen: eerste dag, toen het bekend was, dat de Engelschen bij Nicholsons Neck geslagen waren; tweede dag, toen het convooi van French afgenomen was; derde dag, toen het convooi en de zeven kanonnen de Sannahspost bij Thabanchoe werden genomen.

„Ik ontvluchtte op 6 April met nog 29 anderen uit het kamp te Simonstown, ik begaf mij naar Kaapstad, en ben na vele wederwaardigheden via Kaapstad naar Europa gereisd, daar ik geen kans zag op andere wijze te ontvluchten, steeds bang zijnde, wederom gevangen genomen te worden."

tionnairen in nood verkeeren, zeer verdacht voor en kan men geruste lijk beweren, dat Venezuela slechts een gunstige gelegenheid afwacht om den colombiaanschen oproerlingen daadwerkelijken steun te verleenen.

Ingezonden Mededeelingen.

HERSTEL DER KRACHTEN.

Wij allen schijnen sterk te zijn. Maar wij voelen ook, dat onze spieren zonder kracht zijn, wanneer wij ze noodig hebben bij het werk. Doch wat *is* kracht, wat *brengt* kracht voort? In vijf woorden: *Kracht komt van verteerd voedsel.* En wanneer het spijsverteringsproces wordt belemmerd, wat staat u dan te wachten? Wel, zwakte, en daarbij nog een werkelooze lever, een verward zenuwgestel, slapeloosheid, vermagering, wezenloosheid, dan, verkoudheid met hoest en hoogstwaarschijnlijk een van beiden of een kwijnende tering, die u jarenlang een ellendig bestaan doet voortsleepen òf een vliegende tering, die u in zes weken naar het kerkhof brengt. Ziedaar hoe het met onze krachten gaat en wat er later mede gebeurt. Indien er een macht is om in zulke gevallen te helpen dan is het

HET PREPARAAT VAN WAMPOLE,

dat bereid is uit de voedende bestanddeelen van zuivere Levertraan, door ons getrokken uit versche levers van kabeljauw, *zonder walgelijken smaak en reuk*, vermengd met Hypophosphiten-siroop, Extracten van mout en wilde kersenschillen. Wampole's preparaat wekt den eetlust op, bevordert de spijsvertering, geeft kracht aan ieder werkend lichaamsdeel, zoodat de patient in staat is met goed gevolg een ziekte aan te vallen, die op een andere wijze noodlottig worden kan. Het is een geneesmiddel zoo zoet als honig, bereid in het licht der moderne wetenschap en met de hulp der grootste ondervinding. Het heeft zijne gelijken niet; zijn verdiensten is het preparaat geheel en al eigen. Het is niet een ouderwetsch mengsel, maar een goed werkend geneesmiddel overeenkomstig den tijd, ja zelfs een feit, dat den tijd vooruitgeloopen is. Alleen het onvervalschte preparaat geeft reeds goede resultaten na de eerste dosis. Men kan er niet mede bedrogen worden. Bij alle apothekers wordt het verkocht. (3)

EMULSION DE SCOTT.

Sres. Scott y Bowne, Nueva York.

Muy Señores Míos: Tengo especial placer en partiparles que he usado siempre con el mayor éxito la "Emulsión de Scott" en la cual están asociados dos agentes medicamentosos de gran importancia, cuales son: el aceite de hígado de bacalao y los hipofosfitos.

Los casos en que la he empleado con bastante éxito son: la escrófula, el raquitismo, enfermedades de los órganos respiratorios y todas aquellas afecciones que dejan tras de una gran debilidad consitucional,

DR. GABRIEL CASTRILLO.

La Semana Cristiana Ilustrada.

Recomendamos á nuestros lectores esta importante y hermosa publicación que contiene en cada número las vidas de los santos de la semana ilustradas con magnificos grabados. En cada hogar cristiano debe leerse esta revista.

Precio de suscripción por un año 8 fr. 50 (6 10 pesetas). Dirigirse á los señores Popelin Hnos., 3 rue Ségtier, Paris.

El pago de la suscripción puede verificarse también con 180 estampillas usadas de Curaçao por el término de un año.

BUITENLAND.

Italie. — Het blijkt, dat de Italiaansche verkiezingen voor de regeering een meerderheid hebben opgeleverd van 17 stemmen. Het officieele resultaat is: gekozen 271 ministerieelen, 89 leden der constitutioneele oppositie (Rudini, Giolitti, Zanardelli), 68 van de uiterste linkerzijde, 8 onafhankelijken. In 33 districten is de uitslag nog onzeker, in 39 moet herstemd worden.

De *Popolo* rekent dat ten slotte de verhouding zal worden 300 ministrieelen tegen 175 oppositieleden. Dat is zeker een meerderheid van beteekenis. Overweegt men echter, dat de uiterste linkerzijde met 15 à 20 levenmakers is vermeerderd en juist om de dwarsdrijvers der linkerzijde de Kamer is ontbonden, dan moet men wel tot de conclusie komen, dat de regeering nog niets verder is.

Crispi is o. a. herkozen, doch de president der Kamer te Milaan, Colombo, wiens district als zeer vast gold, heeft het moeten afleggen voor een socialist. Omgekeerd heeft de schrijver Gabriel d'Anunsio, die onlangs van de regeeringspartij was overgeloopen naar de socialisten, het veld moeten ruimen voor een ministerieel. Alle ministers en staatssecretarissen werden herkozen.

Duitschland. — De redevoeringen van prins Ludwig van Beieren gaan steeds meer de aandacht trekken en dragen dan ook een steeds scherper karakter. Op de toespraak te Straubing, die een storm van verontwaardiging heeft opgewekt in de Duitsche ministerieele pers, heeft de prins er nu een laten volgen in de Beiersche Maatschappij van Landbouw, op de vergadering welke dit lichaam te Nördlingen hield.

Het voornaamste doel van deze redevoering was wel de verklaring dat „wanneer ik [prins Ludwig] in het openbaar heb gesproken, heb ik er steeds naar gestreefd, mij strikt te houden aan de grondwet van het rijk, ten opzichte waarvan anderen— wier namen ik met opzet niet wil noemen — volkomen verkeerde denkbeelden hebben."

Deze zinspeling op den Keizer en Duitschland was te duidelijk om misverstaan te worden. Men vreest, dat de uiting zou kunnen leiden tot een botsing tusschen Beieren en Pruisen.

Engeland. — Ten einde de verliezen, die door den kogel en de ziekte onder de Engelschen zijn veroorzaakt, aan te vullen, worden nog steeds versterkingen uit Engeland naar Z.-Afrika gezonden. Het getal van 200.000 strijders is reeds overschreden. Engeland heeft 178.634 officieren en manschappen naar de Kaap getransporteerd. Hier bijgevoegd het aantal geregelde troepen in Zuid-Afrika vóór het uitbreken van den oorlog, het Indische contingent, de vrijwilligers uit de Koloniën, de troepenmachten in Zuid-Afrika zelf samengesteld, en het totaal bedraagt ongeveer 230.000 man. In dit reusachtige cijfer zijn niet begrepen de 5000 man, die voor de organisatie noodig waren.

— Het bezetten van Pretoria is natuurlijk in Engeland feestelijk gevierd. Het bericht bereikte de Koningin, die op haar kasteel te Belmond is, langs haren eigen draad. Dadelijk daarop werd de Union Jack geheschen naast den koninklijken standaard. De pachters en het personeel stelden zich op voor het kasteel en juichten ter eere van de Koningin en het leger. In de kerk van Ballater luidden de klokken en in het heele dorp werden de vlaggen uitgestoken. Toen de duisternis gevallen was, ging een stoet van Balmoral Hooglanders op de Cray Gowan-hoogte den brand in den houtstapel steken en binnen enkele minuten scheen de rosse gloed van het vreugdevuur over de geheele streek, mijlen ver in den omtrek. De Koningin kwam op het grasperk voor het kasteel kijken naar het vuur. Toen de vlammen op hun hoogst uitsloegen, dronk zij met den hertog en de hertogin van York, prinses Christiaan en een aantal hovelingen de gezondheid van lord Roberts en het leger. De Hooglanders kwamen later terug om op het grasveld Schotsche dansen uit te voeren en de

gezondheid van de Koningin te drinken. Het vreugdebedrijf eindigde met het zingen van het volkslied, waarin de leden van de hofhouding instemden.

Belgie. — De provinciale verkiezingen in België zijn even gunstig verloopen als de Kamerverkiezingen.

Te Mechelen, de aartbisschoppelijke stad, is eene flinke overwinning behaald. De liberalen, die daar de vorige maal bij verrassing de Katholieken verdreven, zijn weder van de kussens gestooten. Daarentegen is de poging, om de anti-katholieke meerderheid in Brabant om te werpen, mislukt, zoodat de vier aftredende Katholieke senatoren door anti-katholieken zullen worden vervangen. In de andere provincies is de toestand echter gebleven, wat hij was, en zoo zullen de Katholieken 15, de liberalen 11 provinciale senatoren krijgen. Katholiek zijn de Vlaamsche provincies op één na, met Namen en Luxemburg; anti-katholiek zijn de twee andere Waalsche: Henegouwen en Luik, benevens Brabant.

De Senaat zal dus bestaan uit 59 Katholieken en 45 anti-clericalen.

De regeeringsmeerderheid in den Senaat zal 14, in de Kamer 18 stemmen bedragen.

De koning heeft den heer De Smet de Naeyer geluk gewenscht met den uitslag der verkiezingen.

Rusland. — De Czaar heeft nu ook zijne goedkeuring gehecht aan al de besluiten der haagsche Vredes-Conferentie. In verband hiermede en met de pogingen, die in het belang van den vrede in Amerika worden gedaan, verdient zekerlijk opmerking een artikel in het S. Petersburgsche blad *Noweja Vremlja*, officieus orgaan der russische Regeering, over de Zuid-Afrikaansche Republieken, waarin o. a. wordt gezegd: „Het is misschien op het oogenblik, waarop Amerika besluiten zal zijne bemiddeling aan te bieden tot het staken van den Britsch-Tranvaalschen oorlog, dat Europa zijn tegenwoordig masker van onverschilligheid zal afwerpen en zal toonen, dat het ten onrechte werd beschouwd als een oude egoïst, zonder eenige edele aandrift. Het kan zijn, dat Europa, wars van ijdel vertoon, in stilte zijn krachten vergaarde, om daarna zijn stem des te luider en indrukwekkender te doen weerklinken......" Het artikel wil dus naar allen schijn zeggen: „laat Amerika het initiatief nemen tot een bemiddelingsvoorstel, dan zal Europa dat ondersteunen en, als Engeland niet wil toegeven, met gewapende tusschenkomst dreigen."

— Bij gelegenheid van het 5de eeuwfeest der Poolsche Universiteit te Krakau zijn door den raad dier hoogeschool tot doctoren *honoris causa* benoemd H. Em. de Kardinalen Parocchi en Ledochowski, de eerw. Pater Denifle, van de Orde der Predikheeren, Archivaris aan het Vaticaan, de abbé Duchesne, President van het jongste christelijke archeologen-Congres, de minister Guido Bacelli en de Senator Comparetti. De schrijver van den roman *Quo vadis* Henri Sienkiewiecz heeft eveneens die onderscheidig ontvangen.

Op het prachtige gothische universiteitsbinnenplein zal een gedenkteeken ter eere van Nicolaas Copernicus, vroeger student aldaar, opgericht worden. Tijdens de feesten zal er ook een congres van de Poolsche Geschied-en Oudheidkunde gehouden worden.

Oostenrijk. — Bij de verkiezingen voor den gemeenteraad van Weenen hebben de liberalen nogmaals een verpletterende nederlaag geleden.

In het tweede kiesdistrict waar de kiezers meest uit gegoede burgers en gestudeerde lieden, doktoren, advocaten enz, bestaan, hebben de liberalen 10 zetels verloren en zijn er slechts 4 liberalen gekozen, tegen 42 christelijk socialen.

In hetzelfde district werden in 1896 slechts 22 zetels aan de christelijk-socialen toegewezen, terwijl de andere partijen er 24 verwierven. Het kiezerstal is thans met 50 procent vergroot.

Ook de stemming in het eerste district, waar de liberalen tot nu toe oppermachtig waren, heeft voor hen een nederlaag gebracht. Zij hebben zeven zetels aan de christelijk-socialen moeten afstaan, zoodat 103 christelijk-socialen zijn gekozen, tegen 21 liberalen. In het vierde district hebben de socialisten maar 2 plaatsen veroverd, de anti-liberalen 18, zoodat de gemeenteraad thans bestaat uit 131 anti-liberalen, 21 liberalen en 2 socialisten.

Portugal. — Het Portugeesche blad *Patria* bevestigt het bericht, dat de Transvaalsche Regeering den heer Cinnatie, Consul van Portugal, gelast heeft het land te verlaten. Maar het blad voegt er bij, dat President Kruger den Consul, wiens vrouw ernstig ziek is vergund heeft, deswege zijn vertrek nog eenigen tijd uit te stellen. De President handelt tegenover Portugal nog met groote zachtmoedigheid. Immers art. XX van het tractaat van 29 Juli 1869 (het eerste, dat tusschen de Zuid-

Afrikaansche Republiek en het Koninkrijk Portugal gesloten werd) zegt: „Wanneer een van de contracteerende partijen in een oorlog met een anderen staat gewikkeld zal zijn, zal geen burger of onderdaan van de andere contracteerende partij den gezegden vijand helpen of op vijandelijke wijze medewerken tegen de gezegde contracteerende partij, welke in oorlog gewikkeld is, onder de straf zijn recht te verbeuren op de bescherming van het gouvernement, waartoe hij behoort." En de tweede clausula van art. VI van het tractaat van 11 December 1875 (geratificeerd 7 October 1882, opzegbaar van 7 October 1902 af) luidt: „Z. M. de Koning van Portugal verplicht zich, den in- en doorvoer van wapenen en oorlogs-ammunitie, bestemd voor de Zuid-Afrikaansche Republiek, vrij te houden en opgeëischt door het Gouvernement het van die bestemming te verzekeren." Portugal heeft dus in dezen oorlog ook deze artikelen geschonden.

Transvaal.—Het engelsche Gouvernement vroeg aan Lord Roberts de beschikking over 10.000 man om die naar China te zenden. Roberts verklaarde echter 100,000 man noodig te hebben om zijne verbindingslijn te beschermen. De buiten gevecht gestelden niet medegerekend beschikte hij slechts over 90,000 man, zoodat er geen sprake van was uit Afrika troepen weg te nemen.

De Engelschen zijn met de Boeren op twee plaatsen slaags geweest tusschen Pretoria en Lijdensburg. Ook vielen de Boeren Fuksburg in Oranje-Vrijstaat aan, maar werden na een hevig gevecht van een uur afgeslagen. De Gouverneur der Kaapkolonie, Sir Alfred Milner is van oordeel, dat er geen troepen uit Zuid-Afrika kunnen worden weggenomen en niet aan pacificatie van het land kan gedacht worden, zoolang men er niet ingeslaagd is Botha of Kruger gevangen te nemen.

De veldmaarschalk Roberts telegrafeerde den 12 dezer van Pretoria, dat de Boeren Minals-Neck genomen hebben, dat bezet was met een escadron van de *Scotsgreys* met twee kanonnen van een batterij der koninklijke artillerie en 5 compagnieën van de *Lincolnshire* die gevangen genomen werden. Hij ontving nog niet de lijst der verliezen, maar hij vreest dat ze groot zal zijn.

—Den 4den Juni werd Pretoria genomen nadat de Engelschen o. a. in acht dagen tijds — op den 23sten Mei staken zij de Rhenosterrivier over en op den 31sten waren zij te Johannesburg — een afstand hadden afgelegd van 200 kilometer hemelbreedte, hetgeen per dag een respectable voetmanoeuvre maakt van 25 kilometer.

De Engelsche infanterie heeft dus getoond in tijd van nood duchtig te kunnen aanstappen. En bij elk nieuw traject werd, sinds de opmarsch uit het Westen, bij Graspan, begon, de snelheid vermeerderd. De marsch van laatstgenoemde plaats naar Bloemfontein — 180 kilometer hemelsbreedte — eischte dertig dagen; — die van Bloemfontein naar Kroonstad — 190 kilometer — slechts 12, die van de Rhenoster naar Johannesburg,— zooals wij zeiden 200 kilometer — niet meer dan acht. Voor een niet gering gedeelte komt dan ook de eer en het succes dezer operatie toe aan het volhardingsvermogen der Britsche soldaten en aan de pioniers, die, bij gebrek aan een voldoend talrijk eigenlijk treinpersoneel, zich onder leiding van Kitchener, met den arbeid van dit laatste spoedig vertrouwd hadden gemaakt en den opperbevelhebber voortreffelijke diensten bewezen.

China. — Een telegram uit Shanghai bevestigt het bericht van den moord van alle Europeanen, die nog achttien dagen tegenstand boden. Daarna staken de Chineezen alle gezantschapsgebouwen in brand. Prins Tuan deed 4000 Chineezen ombrengen.

Italië zond naar de Chineesche wateren admiraal Candiani met de *Tieramosca*. Waarschijnlijk zullen daarheen ook gaan de *Tribuna* en de *Colombo*.

—Volgens een bericht uit Jokohama aan de *Daily Mail* veroorzaakt de nieuwe Koreaansche crisis bij het volk meer opgewondenheid dan de Chineesche en die opgewondenheid is gestegen door de telegrammen uit Seoel, dat de keizer weigert den Japanschen gezant te ontvangen. Het blijkt dat de gezant met den keizer een onderhond wilde hebben over het martelen en terechtstellen van een paar vluchtelingen, die verdacht werden van medeplichtigheid aan den moord van de keizerin, waarvoor Korea tot dusverre aan Japan alle voldoening heeft geweigerd. Japan vermoedt dat Rusland den keizer tot de nieuwe beleediging aan het adres van Japan heeft aangezet, en de Japansche pers buldert tegen Rusland. Men is bang voor ernstige moeilijkheden.

Een nieuw keizerlijk edict prijst de boksers en veroordeelt de Chineesche troepen, omdat zij hen hebben aangevallen en gedood.

Advertentien.